

(الخلافات السياسية بين الصحابة، رسالة في مكانة الأشخاص وقدسية المبادئ) محمد مختار الشنقيطي

Tareq Mohammed Awrahim

Zanîngeha Mardin Artuklu, Fakulteya Edebîyatê, Beşa Ziman û Wêjeya Kurdî
dr.tareq74@gmail.com • <https://orcid.org/0000-0002-5895-3774>

Article Types / Makale Türü

Book Review / Kitap Değerlendirmesi

Received / Makale Geliş Tarihi

10/07/2021,

Accepted / Kabul Tarihi

28/08/2021

Doi: <https://doi.org/10.26791/sarkiat.969447>

چهند بنه مایه ک بو مامه له کردن له گه ل جیاوازیه سیاسیة کانی نیوان هاوه لان

په یامیک له باره ی پیگه ی که سه کان و پیروزی بنه ماکان

(الخلافت السياسية بين الصحابة، رسالة في مكانة الأشخاص و قدسية المبادئ)

دهر باره ی نوسه ر:

محمد مختار الشنقيطي نوسه ریکی مؤریتانیه و ماموستای زانکویه له ولاتی قهته ر، له گه ل نه وه ی خاوه نی پروانامه ی مه دره سه شه ریه کانه، هه لگری دوو پروانامه ی به کالوریۆسه یه ک له زانسته شه ریه کان یه کیش له وه رگپران ی (عه ره بی، فه ره نس ی، ئینگلیزی)، ههروه ها هه لگری پروانامه ی ماسته ره له به ریوه بردن له زانکوی کۆلۆمیای باشور له ئه مریکا، دواتر ماسته ر و دکتورای به ده ست هینا له زانکوی ته کساسی ئه مریکی له میژووی ئاینه کان.

نوسه ر خاوه نی چهند کتیبیکه له وانه ی به عه ره بی بلاوی کردۆته وه:

الحركة الاسلامية في السودان، فتاوى سياسية، خيرة العقول المسلمة في القرن العشرين، جراح الروح (ديوان شعر)، تراكم الهويات وتزامهما في الفضاء العربي، محمد عبدالله دراز فيلسوف القرآن الكريم، أزمة الدستور في الحضارة الإسلامية

ئه وانه شی به ئینگلیزی بلاوی کردۆته وه:

- أثر الحروب الصليبية على العلاقات السنية الشيعية كه تیزی دکتوراکه یه تی

- صلاح الدين الأيوبي في الذاكرة السنية كه به شیکه له کتیبی (تذكرة الحروب الصليبية)

- رحلة أليمة الى الخالق، لحظة التحول الروحي بين الغزالي وأغسطين

- الاستشراق والاستغراب بين إدوارد سعيد و برناد لويس

- نظرة الأمريكيين الأوائل للمسلمين

- الأفارقة الأوائل المسلمون في أميركا

سه رباری چهندان وتاری بلاوکراوه له پیگه ئه له کترۆنیه کان.

نوسه ر ئه م کتیبه ی به ناویشانی (الخلافت السياسية بين الصحابة، رسالة في مكانة الأشخاص و قدسية المبادئ) كه یه كه مجار له دوو توپی کتیبیکه ۲۸۸ لاپه ره یی له شاری به یروت له سالی ۲۰۱۳ چاپکرا.

نوسینی زانایان له سه ر کتیبه که:

سه ره تادا زانای ناوداری سه رده م (دکتور یوسف القرضاوی) وتاریکی دریژی بو پشتگیری بابه ته که وه نوسه ره که ی نوسیوه وه چوار بنه مای پیشنیار کردوه بو ئه وه بنه مایانه ی نوسه ر روونی کردۆته وه که ئه مانه ن: (۱۳۰-۴۰).

۱. خیریه القرون الأولى. چاک ی وپاک ی که سه کانی سه ده کانی پیشین.

۲. الامة الاسلامية ليست هي الحكام فقط. ئوممه تی ئیسلام ته نها هو کمرانه کان نین.

۳. الاسلام هو المرجع الأعلى للأمة. ئیسلام مه رجه عی بالای ئوممه ته.

۴. تقييم الأحداث في إطارها الزمني. هه لسه نگاندن ی رووداوه کان له چوارچیوه ی سه رده می خۆیدا.

پاشان بیرمه ندی ناودار راشد غه ننوشی له ژیر ناویشانی (کتیبیکه شایسته ی ئه وه یه بخوێرتیه وه وه دووباره بخوێرتیه وه) پیشه کیه کی بو کتیبه که نوسیوه (۴۱-۴۸).

ده روازه ی کتیبه که:

نوسه ریش به ر له وه ی بچیته ناو ناوه رۆکی باسه که جگه له دوو پیشه کی، له ژیر ناویشانی (بناغه دانانی شه رعی و هۆشیاری میژووی) ده روازه یه ک بو کتیبه که ی ده کاته وه (۶۳-۸۶).

نوسه ر پتی وایه تپروانینی دروست له م باسه ئالۆزه دا به وه دروست ده بیته که وه حی بکریته بنه ما نه ک ته جروبه میژوویه که ی

مرؤف. وه دهبيت خوینەر جیاوازی ئەم دوانه بکات و تیکه لیان نه کات. ههروههها تهنها بنهماکان پیروژن و ئەو میکانیزمانه ی بۆ جیبه جیکردن و بهرجهسته کردنی به کارهاتون، ده کریت بگۆردرین له سهرده میک بۆ سهرده میکی تر. ههروههها ریزو پایه ی که سهکانی میژوو بهنده بهوهی چهند پاریزگاریان له بنهماکان کردوه. جا هاوهله بهریزهکان که نهوهی دامه زینهن و پيشهنگن بۆ ئوممهت، ههله ی یهکیان، جیاوازیهکانی نیوانیان کاریگهری زۆری بوه له سه ره میژووی دوا ی خوینان، تهنانهت کاریگهری له سه ره زرو تپروانیی موسلمانان جیهپشتهوه. بۆیه زۆر گرنگه خویندنهوهیهکی تهواو بکریت بۆ روداوهکانی ئەو سهردهمه، تا تپروانییکی راست و دروست ببیت.

هه ره لهم دهروازه دا نوسه ره مشتومری مونه ی باآ و وینهکه (جدلیه المثل والمثال) دهرووژین، بنهماکانی ئیسلام و جیبه جیکردنی له میژوودا له زهینی مرؤفدا ده کریت بهم جوړه دابهش بکریت:

یه کهم: بنهماکان که هه ره تاکیک هه وڵ ده دات پایه ندیبت پیهوه.

دووهم: وینه ی که ساتیک که تا ئاستیکی بهرز بنهماکانیان جیبه جی کردوه و مرؤف دهیه ویت چاویان لیبکات.

سییه م: ئەو میکانیزمه ی ئەو پيشره وانه به کاریان هینا و بوویه هوی سه ره که وتیان. مرؤف ئیستا دهیه ویت هه مان میکانیزم به کاریبیتتهوه.

نوسه ره پئی وابه له میژووی مرؤفایه تیدا ئەو بنهما یانه به شیوازیکی ره ها چ جار جیبه جی نه بووه. تهنانهت له سهرده می پینغه مبه رانیشدا جیبه جی بوونی مومکین نه بووه، به به لگه ی ئەوه ی پینغه مبه رمان (د.خ) وه فاتی کرد و حهزی ده کرد که عبه ی پیروژ له سه ره بناغه که ی پینغه مبه ره ئیبراهیم (د.خ) بنیات بنیتتهوه.

ههروههها برپای نوسه ره له بهر ئەوه ی زۆرینه ی خه لک جیاوازی ناکه ن له نیوان بنهماکان و هه لگه رکانیدا بۆیه تووشی ده ردی (ته جسد) ده بن، واته بنهماکانیان له قالی که سه کانه وه ده بینن و تووشی بیر راوه ستان دین و ناتوانن بی له و که سه یه که مینانه بنهماکان بینن. ئەم ده ردهش به هوشیاری میژووی چاره سه ره ده بیت که بیرۆکه ی زه مان و سه رده م ده خاته ناو بنهماکان، ئیتر مرؤف توانای ئەوه ی ده بیت جیاوازی له نیوان بنهماو جیبه جیکارو میکانیزمه که یدا بکات. ئەمه پوخته ی باسه که یه و هه رچی هک دوا ی ئەمه له م دهروازه یه دا باس ده کریت رۆشنگه ره وه ی ئەمه یه.

(په ندیک له چیرۆکهکانی قورئانه وه): (٦٨-٧١) نوسه ره به پالپشتی قورئان که له باسی کهسانی رابردوودا به پینغه مبه رانیشه وه (د.خ) لایه نی لاوازیان ناشاریتته وه و چونکه میژووی فریشته ناگیریتته وه، باسی ساتی لاوازی و هه له ی پینغه مبه رانیشی تۆمار کردوه، بۆ نمونه: ئاده م و نوح و داود و سوله یمان و یوسف و موسا و خاتمه ی هه موویان (درودی خودا له هه موویان).

بۆیه ئەو ریزه ی هاوه لآن وا ده رده خات که هه موو ژیانان پری کۆشش و کاری چاکه یه ریزایکی ناته واوه، هه له به ته ئەم تپروانییه یه ک لایه نه، بۆ بهرز کردنه وه ی جۆش و خرۆش کاریگه ره، به لآم عه یی ئەم ریزه ئەوه یه که هاوه لآن له سروشتی ئاسایی مرؤف ده رده هینیت، چونکه مرؤفه کان به گشتی له مملاتی به رده وامدان له گه ل دهروونی خوینان؛ که وتن و هه ستانه وه، چوونه غه فله ت و به ناگاهاتنه وه، توشی گونا ه بوون و گه رانه وه، که وتنه هه له و په شیمان بوونه وه، له سروشتی گشت مرؤفیکه.

بۆیه پيشاندانی هاوه لآن وه ک ئەوه ی که هه بوون و ژیاون بۆ کهسانی دوا ی خوینان سوودمه ندره و په ندئا مپزتره، چونکه مرؤف وه ک چۆن له باشی پيشیان که لک ده بینیت، ههروههها له هه له کانیان په ند وه رده گریت. پيشاندانی رۆژهکانی ئەو سهرده مه به وه ی خالییه له هه موو که م و کورتیه ک، پاکه له هه موو خه وشیه ک، نابیته میژویه کی سه ره مشق بۆ کهسانی دی، به لکو ئەو ئەزموون و رۆژگاره ده بیته میژویه کی به ستووی پیروژ، راسته میژوویه کی جۆشه خشه به لآم شاره زایی و ئەزموون ناداته خوینه ره که ی، هیممه ت ده جو لپیت به لآم په ند و وانه پيشکهش ناکات، که مته رخمه ی نه وهکانی دواتر ده رده خات و به لآم هیوا نابه خشیت به رامبه ره تا بتوانیت چا و له و پيشره وانه بکات.

(وانه یه کی گرنگ له عه ماره وه: پاریزگاری له پایه ی که سه کان و بهرزراگرتی بنهماکان) (٧١-٧٥)

له ساته وه ختی جه نگی جه مه لدا، کاتیک عه ممار به ئاشکرا گه واهی بۆ پله و پایه ی دونیا و دوارۆژی دایکی ئیمانداران خاتو عایشه (خ.ر) ده دات، به لآم له هه مان کاتدا داوا له خه لکی کووفه ش ده کات پالپشتی له هه لوپست و برپاری خه لیفه عه لی (خ.ر) بکه ن و نه چنه پال خاتو عایشه.

نوسه ره به تپرامان له تپروانین و هه لوپستی عه ممار (خ.ر) ده لیت: عه ممار هه م پایه ی که سه که ی پاراست له هه مان کاتیشدا بنهماو حه ق و راستی بهرز راگرت. چونکه پاریزگاری له پایه ی که سه کان پيوسته، به لآم پشتگیری له حه ق پيوسته. نابیت له بهر خاتری پایه ی که سیک بنهماکان به لا بنیت، به لکو هه رده م بنهماکان له پيشترن و پایه ی که سه کان بهنده به قه د پایه ندیان به بنهماکانه وه.

(بؤچی ئیبن تیمیه): نوسەر نهیئی زور پشتبهستن به بهرهمه کانی شیخی ئیسلام ئیبن تیمیه (٦٦١-٧٢٨.ک). ناشکرا ده کات، چونکه پیی وایه ئه و هاونایه له هه موو زاناکنی پیش خوی و دواي خوی زیاتر له سهر رووداوه کانی سه رده می هاوه لآن نووسینی هه یه، ههروه ها توانیویه تی بالانسیک بیاریزیت له نیوان بهرزینی هاوه لآن و بهرگریکردن له پیروزی بنه ماکانی ئیسلام، که ئه م هاوکیشه یه زوریک نه یان توانیوه رایگرن، جا یان بهرگریان له بنه ماکان کردوه، یان بؤ پاریزگاری له پایه ی که سه کان بنه ماکانیان فه راموش کردوه، که ئه م دهسته ی دووه مه ش گه لیکن. (٧٧-٧٥ل)

(بؤچی ئه هلی فه رموده) ههروه ها نوسهر زیاتر سه رچاوه کانی زانایانی فه رموده ی به کارهیناوه، چونکه پیی وایه زانایانی فه رموده زیاد له هه موان ورده کاری له هه وائه کان ده کهن و، به سهر هه مواندا ریازی جهرح و ته عدیل جینه جیده کهن، وه بنه ماکان لای ئه وان له سه ره وه ی که سه کانه. (٧٧-٧٩ل)

(ریازی زانست و داد) ده بیته ئه وه ی قسه له سهر جیاوازیه کانی نیوان هاوه لآن ده کات پیوسته زانیاری ته واوی هه بیته به ته واوی روداوه کان و شاره زای سروشتی که سه کان و کومه لگا بیته. دادگهر بیته به جوریک مافی هه موو لایه ک بدات و لایه نگیری دهروونی بؤ لایه ک نه بیته هۆکاری سته م له لایه کی تر. جا گهر که سیک ناتوانیته هه لگری ئه م دوو سیفه ته بیته با ئه م کاره جیهیلایته بؤ که سی خوی، خوی تووشی نه فامی و سته م نه کات.

ئه مه ریازی زانایه کی وه ک ئیبن تیمیه یه که پییوايه بیده نگ بوون له وه ی رویداوه له نیوان هاوه لآندا مه سه له یه ک نیه له مه سه له کانی باوه ر، بویه ریگری ناکات له که سیک بچیه ناو ئه م باسه به مه رجیک هه لگری هه ر دوو سیفه تی زانست و داد (علم و عدل) بیته (٧٩-٨٥ل) ناوه رۆکی کتیبه که:

نوسهر ده چیه سهر ئه سلای باسه که و بیست و دوو بنه مای پیشکش کردوه بؤ مامه له کردتیکی دروست و هه لسه نگانندیکی هه مه لایه نه و تیروانییکی واقیعانه بؤ ئه و جیاوازی و په فچوونه ی رویداوه له نیوان هاوه له بهرپزه کاند (خ.ر). (٨٥-٩٢ل)

بنه مای یه که م: دلنایبوون له گواستنه وه و گیرانه وه دا (الثبت من النقل والروایة). بؤ دلنایبوون له گیرانه وه کان سه باره ت به میژوووی هاوه لآن ده بیته پشوودریژانه خویندنه وه ی ورد بکریته بؤ سه رچاوه کانی فه رموده به هه موو جوره کانیه وه، چونکه ئه و سه رچاوانه پرن له زانیاری دروست و ته واو. وه زانایانی فه رموده هه لسه نگانندیان بؤ زانیاریه کان کردوه له ده ره وه و راویه که یان بهر نه شته ری ره خنه ی خویان داوه. دواتر بچیه سهر سه رچاوه کانی میژوووی به تایه ت ئه وانیه که زانایانی فه رموده نوسیوانه وه ک الذهبی و ابن حجر و ابن کثیر. (٨٧-٩٠ل)

بنه مای دووه م: له بهرچاوغرتنی پایه بلندی و باشه ی هاوه لآن (استصحاب فضل الأصحاب). (٩٠-٩٤ل) له گه ل ئه وه ی تاوتوی پی جیاوازیه کانی نیوان هاوه لآن وه ره خنه گرتن له هه ندیک هه لویستیان له هه ندیک هه ل و مه رجدا بؤ په ندوه رگرتن ریپیدراوه، به لām نایته سنووری ئه ده ب له به رامه ریان به زیتریت، نایته باشه ی ئه و هاوه له بهرپزانه له بیر بکریته، چونکه ئه وان فه زلی پیشینه بیان هه یه، هه موو باوه رداریک ده بیته خوی به منه تبار بییته له ئاست ئه وان.

بنه مای سییه م: جیاوازی کردن له نیوان گوناھی داپوشراو و کوششی سوپاسکراودا (التمیيز بين الذنب المغفور والسعي المشكور). (٩٤-٩٦ل) کاتیک باسی هه له یه ک یان که موکورتیه کی هاوه لآن ده کریته ده بیته هینده گه وه نه کریته لیان که لیخوشبوونی خودایی نایانگریته وه. یاخود به پیچه وانه شه وه ئه و هه لانه یان بؤ نه کریته به چاکه، له سهر بنه مای ئه وه ی ئیجتهداییک بوه نه یانپییکاه، به لکو به ریازی زانستی و داد هه له به هه له یه کی داپوشراو بناسیتریت، نه کریته چاکه یه کی سوپاسکراو.

بنه مای چواره م: جیاکردنه وه ی ریازی ریشه دارو ریازی میژوووی (التمیيز بين المنهج التأصيلي والمنهج التأريخي). (٩٧-٩٨ل) له ریازی بنه ماکاریدا لیکۆله ر زیاتر ره خنه له ته جره به ی که سه کان ده کریته کاتیک به گویره ی بنه ماکان هه لیانده سه نگییته، به لām له ریازی میژوووی دا زیاتر بهرگری ده کریته له پایه ی که سه کان، تا هه یه تیان له بهرچاوان که م نه بیته وه. به لām گرتنی ریازییک له م ناوه نده دا که بنه ماکان پیشیل نه کریته و هه لسه نگاندن بؤ که سه کانیش بکریته.

بنه مای پینجه م: داننان به سنوورداری ته واومه ندی مروفا (الاعتراف بحدود الکمال البشري). (٩٩-١٠٢ل) هه رکه سیک به ویژدان و یه کپارچه یی پروانیته کومه لگه ی هاوه لآن کومه لکی کامل و بی که موکور ده بیته، به لām سروشتی ئه م ته واومه ندی مرویه وایه له سهر ئاستی تاک ده کریته له ناو هاوه لآن هه له و که موکور ده ستیشان بکریته. واته هاوه لیکش به شداری جهنگی به دریشی کردبیته، مه عسوم نایته له هه له کردن.

بنه مای شه شه م: داننان به قورسی پاشماوه ی نه فامیدا (الاقرار بثقل الموروث الجاهلي) (١٠٣-١١٠ل). ئه و چه مک و تیگه شتن و که لتوره نه فامیه ی له کومه لگه کانی دورگه ی عه ره بیدا ریشکی قولی هه بوو، بالی گرانی خوی کیشابوو به سه ریاندا. ئیسلام هات و

جگه له گۆرینی باوهر، پیوهره کومه لایه تی و سیاسیه کانیسی ده سکاری کرد. ههر چهنده زۆریک له هاوه لآن به پلهی جیاواز خۆیان لهو میرات و کهلتوره پاککردهوه. ئەوانهشی درهنگتر به کومه ل موسلمان بوو بوون تهواو پهروه رده نه بوو بوون و گرانی کهلتوری نه فامیان له خو نه کردبووهوه، ئاسانتر و خیراتر بوونهوه به به شیک له ئاژه وهکان، وه ئه وه کهلتورو پیوهره چهوتانهی لایان مابوو هۆکاریک بوو جاریکی دیکه ئاگری ئاشوب جوش بدانهوه.

بنه مای ههوتهم: کۆبوونهوهی دهسپاکی و هیز له خه لکدا کهمه (اجتماع الأمانة والقوة في الناس قليل). (ل ۱۱۱-۱۱۷) ههر دوو سیفه تی ئەمانهت و هیز مهرجن بو وه رگرتنی ههر پله و پۆستیکی سیاسی، جا ئەم دوو سیفه ته پیکه وه کهم کۆده بیته وه له که سیکدا، گهر بشبیت دهگمه ن دهتوانیت بالانسی نیوانیان بپارێزیت، ئەمه راسته بو هه موو که سیک به هاوه لانی شه وه. بۆیه ده کریت هاوه لیک له لایه که وه مه دح بکریت له سه ر سیفه تیک که تیايدا زاله و پیتی ده ناسریته وه، له هه مان کاتدا له به ر سیفه تیک تر له هه ندیک هه لویستی ره خنه ی لیبگیریت. نمونه ی ئەم بابه ته ش له هاوه لآندا به روونی دیاره له خالیدی کوری وه لید و ئەبوزه ری غه ففاری (خ.ر).

بنه مای هه شتەم: هه لسه نگانندی رووداوه کان به گویره ی سه رده مه که ی (الأخذ بالنسبة الزمانية). (ل ۱۱۷-۱۱۹) رووداوه کان و هه لس و که وتی که سه کان به پیوه رو باوی سه رده مه که ی خو ی بکیشریت، ده رنه نجام و برپاریکی راستر له باره یه وه ده رده چیت. بو نمونه هه لسه که وتی هه لیه هاوه لآن یان هوکمرانیکی موسلمانان گهر به پیوه ری سه رده مه که ی خۆیان ته ماشا بکریت نه گه و ره تر له خو و نه بچو کتر له خو ی هه لسه نگانندی بو ده کریت.

بنه مای نۆیه م: تیکه لنه کردنی هه ست و سو ز به رووداوه کان (عدم الخلط بين المشاعر والوقائع). (ل ۱۱۹-۱۲۷) رووداوه تاله کانی سه رده می هاوه لآن هه موو موسلمانیک دلته نگ ده کات، بۆیه هه ندیک له زانایان و لیکۆله رانی کۆن و نو ی هه ستیان تیکه ل به راستی رووداوه کان بووه و تا ئه و ئاسته ی هه ندیکیان ئینکاریان له رووداوه کان کردوه و یان له ژماره کان یان له به شداری که سانیکی یان هه ر به گشتی به سه ریدا تپیه ریون هانی ده ورو به ریشیان داوه له وه به سه ره اتانه نه کۆلنه وه. به لام ئەم ریبازه سه رچاوه که ی هه ست و سو زو خو زگی که سه کانه که تیکه لی راستی رووداوه کان بووه و، هه یچیش له کرۆکی باسه که ناگۆریت.

بنه مای ده یه م: دوور که وتنه وه له نه فره ت و جنیودان (الابتعاد عن اللعن والسب). (ل ۱۲۸-۱۳۴) له ده رنه نجامی ئەو ئاژاوه و کوشت و کوشتاره ی له سه ده ی یه که می کۆچیدا رویدا، که لتوری جنیو و نه فره تکردنی له یه کتری هینایه ئاراوه، به لام زانایانی ئەهلی سونه ت ده لپن له کاتی ناوهینانی سه ته مکاریکی باوه ردار به دیارکراوی نایته جنیو نه فره تی لی بکریت، به لکو ده ستاوه ژیه کی گشتگیر وه ک (نه فره ت له هه موو سه ته مکاریک) به کار بیت، ئەمه ش له به ر ئەوه ی ده م و زمانی باوه ردار دوور بیت له نه فره ت و جنیو، نه ک به رگری بیت له سه ته می سه ته مکاران. جا ئەمه بو سه ته مکاریکی وه ک یه زید و چه ججاج هاووینه یان راست بیت، ئەوه بیگومان بو هاوه لآن زیاتر راسته. که فه رموده ی روون ها تووه له سه ر نه وتنی وشه ی نه شیواو پییان.

بنه مای یازده یه م: دوور که وتنه وه له به کافرکردن و تۆمه تبارکردن به دوورووی (الابتعاد عن التكفير وعن الاتهام بالنفاق). (ل ۱۳۴-۱۴۳) هه رجو ره هه لوه و تاوانیک به سه لمیت له سه ر هاوه لپیک له هاوه لآن، ناگاته ئەو ئاسته ی به کافر یان به دوورو وه سف بکرین. که گروپیکی نه زانی ناو شبعه سیفه تی کوفرو وه رگه رانه وه و دوورووی ده ده نه پال هاوه لآن دوا ی وه فاتی پیخه مبه ر، به تابه ت ناوی موعاویه و عه مری کوری عاص و ئەبو سو فیان ده هینن. له کاتیکدا زانایانی ئەهلی سونه ت به گشتی به به لگه ی شه رع ی و عه قلی ره تی ئەو تۆمه تانه یان لپده که ن.

بنه مای دوا زده یه م: خو قوتارکردن له چه له حان و په رچه کردار (التحرر من الجدل ورودد الأفعال). (ل ۱۴۳-۱۴۹) پیویسته خوینه ری رووداوه کانی سه رده می هاوه لآن خو ئازاد بکه ن له هه لویستی په رچه کردارانه. چونکه کاتیک که سیک به په رچه کردار وه لامی تۆمه ته نادرسته کانی سه ر هاوه لآن ده داته وه، ناتوانیت له سنوری هه لچوونی خو ی ده رنه چیت و له به رگریکاری له هاوه لانی ش زیاتر، ده بیته پارێزه ری هه لیه ده سه لاتداری دوا ی ئەوانیش و بیانو بو سه ته مه کانیان ده هینیته وه.

هه روه ها کومه لیکیش په رچه کردارانه له به رامبه ر دلته نگی و له خو دانی شبعه له رۆژی عاشورادا، خو شی ده رده برن به بونی خو ش له خو دان و جلی جوان له به رکردن و ناماده کردنی خواردنی جو راوجو ر. به لام زانایان ئەم ریبازه به هه لیه ده بینن و بییان وایه پشتگیری له حه ق به کاریکی نه شیوا ی تر ناییت. هه ندیک جار په رچه کردار هکان گه شتۆته ئەوه ی تۆمه تی شبعه گه ری بدرتیه پال زانایانی وه ک (الشافعي، النسائي، الطبري، الدارقطني، الحاكم، ابن عبد البر) کاتیک رایه کیان پیشانداوه، گو یگره که وا راقه ی کردوه که ئەوه پشتیوانیه له رکه به رکه کانیان. بۆیه کاری په رچه کردارانه حه ق ناباته وه شوینی راستی خو ی.

بنه مای سێ زده یه م: تیکه شتن له سه روه تی ناو یته ی ئاشوبه سیاسی هکان (ادراك الطبيعة المركبة للفتن السياسية). (ل ۱۴۹-۱۵۲) ئاژاوه ی سیاسی به ته نها فاکته ریک سه رده رنا کات، چه ند هۆکاریکی له یه ک ئالوا ئاشوب ده خولقتنن. واته ته نها به وروژاندنی گومان یان به ته نها شوینکه وتنی ئاره زووه کان، ناتوانین راقه ی نهینی هه لگیرسانی ئاگری ئاژاوه ی پی بکریت.

شهيدكردنی خه ليفة عوسمان تهنها به فیتی جوله که و مه جووسه کان نه بوو، به لکو خو شه ویستی دونیا لای بکوژانی و لای هه ندیک له خزمان و کاربه دهستانی خه ليفة و گوژانی گشتی کومه لگه و دهروونه رمی و هه لهی خه ليفة له به ریوه بردندا. هه موو ئه م هوکارانه پیکه وه ناشوبیان گه پانده شه هیدکردنی خه ليفة به دهستی ناژه وه گیران.

بنه مای چوارده یه م: جه ختکردن له هوکاره ناوخوییه کان (التركيز على العوامل الداخلية). (102-100) ئه و ناشوب و گیزاوهی هاوه لآن که وتنه ناوی، ناییت به دهستی ده ره کی و به باسی رۆلی ئیبن سه به ئی جوله که ی بزاین، به لکو ئه م لیکدانه وه یه خو ی له خویدا بچوککردنه وه ی عه قلی دهسته جه معی ئه و هاوه لانه یه که کوتاییان به حوکمی دوو گه و ره زله یزی ئه و سه رده مه هینا. به لکو ده بییت به دوی هوکاره ناوخوییه که ندا بگه ریین. وه ک هه ردوو زانای ناودار: ئیبن ته میمه و ئیبن جه جه ر (773-852 ک). که له سه ر هوکاره ناوخوییه که نه ده وه ستی، به دوور و نزیک ئامازه به رۆلی ئیبن سه به نه ناکه ن.

بنه مای پازده یه م: به دوورگرتنی دهسته واژه کانی بیروباوه ر له ناکوکییه لاهه کیه کان (اجتناب الصيغ الاعتقادية للخلافات الفرعية). (105-108) هاوه لآن (خ.ر) خو یان جیاوازیه کانی نیوانیان به رگی دینیان به به ردا نه کردوه و به مه سه له یه کی سیاسی و لاهه کی دینیان داناهه و نه یان کردوته مه سه له یه که له ئه سل و بنه ماکانی دین، تا یه کتری پی کافر بکه ن. بویه پیویسته لیکۆله ریش له و روداوانه زمانی کوفرو ئیمان به کارنه هییت و به جیاوازی راو هه لویستی سیاسی بزانییت.

بنه مای شازده یه م: دووربوون له ریازی قه به کردن و گشتاندن (الابتعاد عن منهج التهويل والتعميم). (108-111) له به ره ئه وه ی ناژاوه و ناشوب فاکته ری فره و جیاوازی ده یخولقی نییت، بویه ده بییت راقه ی جوژاوجوژیش له باره یه وه قه بول بکه یین. زانایانی ئه هلی سوننه ت له سه ر ئه م مژاره پینج ریازیان پیشنیار کردوه: زانایانی ئه هلی که لام به هیچ جوژیک به باشی نایینن باسکردن و تاوتویکردنی ئه م بابه ته. به شیکی تر له زانایان تهنها به مه به ستیکی زانستی ریگه ده دن ئه م باسانه تاوتوی بکریت. کومه ئیکی دیکه له زانایان ده چنه ناو ئه م باسانه به لام پییان وایه هه موو هاوه لآن له سه ر کار و کوششی خو یان پاداشتراون، سوچ ناخه نه سه ر هیچ لایه کیان. که ئه مه تیروانی نیکی به ر بلاوی ناو موسلمانان بوه له هه موو سه رده مه کاندان. ریازیکی تری به شیکی له زانایان وینه ی حه سه نی به سری بریتیه له تاوتویکردن بی بیانوو هینانه وه به رگریکردن له که سه بو ئه وه ی که رویداوه. ریازی پینجه م که ئیبن عه ره بی ئه نده لوسی رابه رایه تی ده کات، روداوه کان په رچه کردارانه راقه ده کات و ده بیته لایه نگیرو به رگریکار، رکابه ری تیروانی نیکی گروپیکی شیعه ده کات.

له ناو ئه م که له پوره که له که بووه زانایه کی وه ک ئیبن ته میمه له سه ده ی هه شتی کوچیدا ریازیکی مامناوه ندی گرتوته به ر، دوی شاره زا بوون له کو ی روداوه کان شیکاری روداوو که سه کان ده کات، بنه ماکانی به رزتر له پله ی که سه کانه وه داناهه و، سنوری ره خه گرتیش نابه زینییت، چاوی تهنها سپی و ره ش نایینییت، به لکو کو ی ره نگه کانی له به ره چاوه.

بنه مای هه فده یه م: جیاکاری له نیوان پیشره وان و ئه وانیه دوی ئه وان موسلمان بوون (التمييز بين السابقين وغير السابقين) (162-171) ریازیکی شیخی ئیسلام گرتیه تیه به ره که گشتگیرانه تاوتوی بابه ته کان ناکات، بویه پیی وایه جه نگی جه مه ل ناشوبیک بوو هاوه لانی پیشره وی وه ک عایشه و عه لی و زویرو ته لحه .. (خ.ر) تووشی بوون. به لام جه نگی سه ففه یین جه نگی نیوان دوو دهسته بوو، یه کیان دادخوازو دوهمیان پیشیلکار، بویه هه لویستی هاوه لانی وه ک موعاویه و عه مری کوری عاص (خ.ر) ناکریت وه ک هه لویستی عه لی کوری ئه بی تالیب (خ.ر) ته ماشا بکریت.

بنه مای هه ژده یه م: خو به دوورگرتن له زورله خو کردن له مانادانان و راقه ی روداوه کان (اجتناب التكلف في التأول والتأويل) (171-174) هه ر به لاه ئی شیکی هه ر خو پی نیکی به نارپه و رزاوی نیوان هاوه لآن و دوی هاوه لانی به شیکی زوری له ده ره نه نجامی فره راقه کردن بوو بو چه مک و ده قه کان. بویه زور بادان و ده سدان له ده قه کان و بیانوو هینانه وه بو هه لویستی هه له ی سه رکرده و که سه کان ریگه خو شه که ره بنه ماکانی داد و راویژ به لابزیت و ده سترژی و سته م و ده سترکردن به ده سه لات و سه ره وتی گشتیدا بیانوو بو به یتریتیه وه. بویه به ناوی به رگریکردن له هاوه لآن که هه لگری یه که می ئیسلامن ناییت سته م له بنه ماکانی خودی ئیسلام بکه یین، ناییت تهنها وه ک پاریزه ر به رگریکار بین یان تهنها وه ک دادوه حوکم بو که سه کان ده ربکه یین، هونه ر ئه وه یه له و نیوه نده دا زانایانه بالانس رابگریین. ئه وه ش روونه سه ره تا پاریزگاری له بنه ماکانی ئیسلام دواتر به رگریکردن له که سه کان.

بنه مای نۆزده هه م: وردکاری له چه مک و زاراوه کان (التدقيق في المفاهيم والمصطلحات) (174-182) ریگریکردن له باسکردنی ئه وه ی رویداوه له نیوان هاوه لآن سه رچاوه که ی تینه گه شتنه له مانای وردی چه مک و زاراوه کانی وه ک (قسه پی وتن، دادگه ری هاوه لآن...) (السب، اللعن، الشتم، الذم، اللعن، الخوض...) جا جیانه کرنه وه ی مانای زمانه وانی و زاراوه یی وشه کان جیاوازی ماناکانیان له و سه رده مه و له ئیستادا ریگر بووه له باسکردنی جیاوازی نیوان هاوه لآن. ده ستیشانکردنی هه له ی هاوه لایک و ره خه گرتن له و کاره ی وه ک قسه پیوتنی سه یرکراوه. له کاتیکیدا ره خه گرتن قسه پیوتن نییه. به لام گه ر باسکردنی جیاوازیه کان بو زه مکردن و جنیودان و نه فره تکردن بییت ئه وه یه که هه موو زانابانی ئه هلی سوننه ت قه ده غه یه به لایانه وه.

هروهها دادگهري هاوه لان (عدالة الصحابة) تهنها مه بهست لتي دادگهريه له گيرانه وهي فهرمووده، نهك له هه موو هه لسو كهوتيتكيدا. چونكه هاوه لانيش مرؤف بوون و نه بوونه ته فريشته تا وه كو هه له كردن له سروشتيان ده رچوو بيت.

له لايه كي تر تينه گه شتن له وهي كه نه هلي سوننه ت باوه ريان وايه كه قسه نه كرئت له سهر نه وهي رويداوه له نيوان هاوه لان (الكف عما شجر بين الصحابة)، هوكار يكي تره بو ده سنه بردن بو هم باسه، له كاتيكدا مه بهست لهو باسنه كردنه بو كه سانيكه كه پسپورنين و تا بئ زانباري ته واو خو لهو باسانه نه ده ن، ياخود نه وهك به جوړيك باسي بكه ن بگاته قسه پيوتن و جنيودان. له كاتيكدا له كه له پووري ئيسلاميدا ده يان كتيب و سهدان بهرگ له سهر هم بابته نوسراون.

بنه ماي بيستم: جيا كردنه وهي هه له و تاوان و كه م و كورقي و كه مته رخه مي. (التمييز بين الخطأ والخطيئة، بين القصور والتقصير) (182-187) هه له يه كي تپروانين هه يه كه زوريك تيبكه وتوون له باسي هاوه لاندا نه ويش جيا نه كردنه وهي هه له يه له تاوان. هه له يه كي سياسي يان سهر بازي نايته كه خاوه نه كه ي له ده رنه نجامي كه مته رخه مي تينه كه وتوه، جيا واژه له تاوانيك كه خاوه نه كه ي بنه ماكاني شهري بو شكاندووه و بو مه بهست يكي شه خسي خو ي هه ولي داوه. جا ته قديري سياسي يان سهر بازي هه له ي هاوه ليكي وهك عه لي و حوسه ين و ئين زوبه ير نا يانكاته گونا هبار، چونكه نه وان له بهر پاراستني بنه ماكان نه و ريگه يان هه لبژارد و به رامبه ره كانيان نامانجيان وهرگرتني ده سه لات بوو، بو يه نايته هم دوو لايه نه وهك يه ك ته ماشا بكرين هه له ي سياسي و سهر بازي يه كسان نيه به كوشش كردن بو گه شتنه ده سه لات به هه ر نرخيك بيت وهك نه وهي لايه ني دوهم (موعاويه و به زيد و هه جاج كرديان. لايه ني يه كه م هه له كه ي دونيا ييه، لايه ني دوهم هه له كه ي دينيه.

بنه ماي بيست و يه كه م: جياوازي كردن له نيوان گوتاري شهري و گوتاري قه ده ريديا (التمييز بين الخطاب الشرعي والخطاب القدري). (187-189) فهرمووده زورن كه باس له رووداني ناشووب ده كات، به لام نايته به تيگه شتنيكي جه بريانه لهو پيشه اتانه پروانين ته نها ته ماشاكار بين، چونكه له هه مانكاتدا نايات و فهرمووده ش زورن كه به رووني باس له ده سترگرتني ده سترتيكار ده كات و پشتيوانيكردن له سته مليكراو ده كات. له بهر نه وه نه وهي هه والدان لهو رووداوانه باسي قه ده ره كاني به رده مي ئوممه ته و بو هوشيار ي و ناگادار بوونه، به لام وتاريكي ديكه ي شهري هه يه كه داواي هه لويستي دروست ده كات له كاتي ده ركه وتني نه و ناشوبانه. وه نايته نه و دوو وتاره تيكه ل بكرين.

بنه ماي بيست و دووهم: حوكم له سهر ده ره وه ده ريت، خوداي گه وره ناگاداري نه ينيه كانه (الحكم بالظواهر والله يتولى السرائر). ته نها په پره ويكردني هم بنه مايه به سه بو هه ر كه سيك كه ده چپته سهر باسي رووداوه كاني سهر ده مي هاوه لان، برياري بو كه سه كان له سهر رووي ديارو ده ره وهي رووداوو كه سه كان بيت، له دووي نيته و ناوه وهي ناديار ي رووداوه كان نه بيت. جا نه و كاته كات و كوششيكي زوري بو ده گه ريتته وهو په ندو وانه يه كي زوريشي لي ده رده هيئيت.

هه رچه نده نوسه ر له داناني نه و بيست و دوو بنه مايه سوودي زوري له نوسراوه كاني زاناي ناودار شيخي ئيسلام ئين ته يميه بينيه، به لام له ناو نيشانيكي لاهه كيدا تيبيني خو ي له سهر رييازه كه ي تو مار ده كات، چونكه نوسه ر پي وايه نه و زانا ناوداره به جوړيك له رووداوه كان ده روايت موعاويه به بيتاوان ده رديت. بو سه لماندني هم ره خنه شي چه ندين به لگه ي ميژوويي باوه رپيكر او باس ده كات، كه به رووني نه وه ده رده خه ن موعاويه هه ر له سه ره تاوه كارو پلاني بو نه وه بوه كه خو ي بيته خه ليفه. (193-200).

نوسه ر دوا به شي كتبه كه ي ته رخان كرده بو ره خه لهو رييازه ي زانايه كي وهك (أبو بكر ابن العربي) (468-543 ك) له كتبه كه يدا به ناوي (العواصم من القواصم) په پره وي كرده. پي وايه بابه تيبانه رووداوه كاني هه ر دوو جه نكي جه مه ل و وصفه يني هه لنه سه نگانده و چه ند تيبيني و ره خه ي تو مار كرده له سهر حوكمداني له سهر ده قه كان و رووداوه كان و كه سه كان. (206-262).

له دوا وته يدا نوسه ر جه خت له سهر نه و راستيه ده كاته وه كه له ده روازه دا ناماژه ي پيدا، كه هوشيار ي ميژوويي كاريگه ري هه يه بو تيگه شتن له بنه ما شه ريه كان، وه به هه مان شيوه چه نده بنه ماكان له زه يندا روون بيت هيئده هه لسه نگاندي رووداوه كان له راستي نزيكتر ده بيت. بو سه لماندني هم راستيه ش به راورد ي نيوان رييازي ئين ته يميه و ئين عه ره بي ده كات له تيگه شتنيان بو شه ريه تي سياسي فهرمانه روا، كه نووسه ر له ته واوي كتبه كه يدا پشتگيري له زوره ي بوچوونه كاني ئين ته يميه ده كات و ره خه ي له زوره ي بوچوونه كاني ئين عه ره بي هه يه. (263-265).

هه له به ته هه موو بيرو بوچوون و نووسينيكي ش رووبه رووي ره خه ده بيته وه، له دواي له چاپداني كتبه كه، كومه ليك ره خه بلا بوونه وه له سهر ي، نوسه ريش ته نها وه لامدانه وه ي يه كي كيان ي به پيوست زانويه، بو يه له پاشكويه كدا چه ند تيبيني كي زانستي تو مار كرده وهك وه لاميك بو ره خه كاني دكتور منير غضبان (1942-2014). (267-274)